

1. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam,
mé stádo už nechce dále jít,
žízním, a v láhvi jenom doušek mám,
nevím, co zítra budu pít.

R: Slunce žár k šílenství už mě dohání,
čert aby vzal tu zatracenou pláň,
jen vítr zná mé osamělé volání,
zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň.
Kolem oblaka prachu, a já touhu jedinou mám - domů,
[: zpívám si o stínu, který by byl jako dlaň. :]

2. Ohrada se táhne krajem bůhvíkam
a kovboj, ten může jenom snít,
proč plání na koni jezdí sem a tam,
když vedrem nemůže ani klít.

R: